

РЕШЕНИЕ

№ 7375

гр. София, 08.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 18.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **6662** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.
Образувано е по жалба вх.№ 53-04-497/22.06.2020 г. по описа на дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП от [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица], вх.Г представлявано от управителя Х. В. И. чрез адв. Г. М. –сътс съдебен адрес- [населено място], [улица], ет.1, офис №8А срещу Ревизионен акт № Р-22220219000992-091-001/15.10.2019 г., издаден от В. А. В. – орган, възложил ревизията и П. Т. П. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 64/21.04.2020 г. на директора на дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП. Жалбоподателят [фирма] твърди, че оспореният ревизионен акт е незаконосъобразен, постановен при допуснати особено съществени нарушения на процесуалните правила и принципи, тъй като органите по приходите не са анализирали всички доказателства. Твърди, че извършените доставки на услуги от [фирма], „Б. БГ“ и [фирма] за изясняването собствеността и статута на недвижими имоти, възможността да се използват за инвестиционни нужди от заявителите като [фирма], „Т М.“, „Plus I P.“ с цел изграждане на търговски обекти са реални, поради което жалбоподателят на законно основание е ползвал правото на данъчен кредит при условията и хипотезата на чл.69 ал.1 т.1 от ЗДДС. В съдебно заседание, жалбоподателя се представлява от управителя Х. И. и от адв. Г. М., които поддържат жалбата и молят съда да отмени оспорения ревизионен акт. Претендира разности по представен списък, представя писмени бележки.

Ответникът – Директора на Дирекция ОДОП С. към ЦУ на НАП, чрез процесуалният си представител юрисконсулт В. оспорва жалбата, намира, че в съдебното производство не са представени такива доказателства, въз основа на които да бъде приета различна фактическа обстановка, напротив събраните доказателства изцяло подкрепят изводите на ревизиращия орган. Моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. - град, III отделение, 61 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният ревизионен акт е връчен електронно на 29.10.2019г. Жалбата до директора на ДОДОП С. при ЦУ на НАП е подадена на 12.11.2019г. /вх. № 53-06-11008 по описа на ТД –НАП С./. Решение № 640/21.04.2020г. на Директора на ОДОП С. е връчено по електронен път на 08.06.2020г. Жалба с вх.№ 53-04-497 и адресирана до АССГ е подадена на 22.06.2020г. т.е. в законния 14- дневен срок.

Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна-участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, а жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22220219000992-020-001/15.02.2019г., връчена на 08.03.2019г., последователно изменена със Заповед №Р-22220219000992-020-02/30.05.2019г., връчена на 31.05.2019г. е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията по ЗДДС за данъчните периоди от 01.09.2017 г, до 31.01.2018 г. Цитираните заповеди са издадени от В. А. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., определена като компетентен орган за възлагане на ревизията, на основание чл.11 ал.3 от Закона за Национална агенция за приходите във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, със Заповед №РД-01-803/07,06.2017 г, на директора на ТД на Н. С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД №Р-22220219000992-092-001 /08.08.2019 г., връчен на 21.08.2019 г. С доклада е направено предложение за установяване на задължения за ДДС и лихви общо за ревизираните периоди в размер на 52 786,05 лв., при декларирани такива в размер на 1 952,90 лв.

По повод на подадена от дружеството Молба с вх. №53-00-863#9/02.09.2019 г., от органа по приходите, определен за ръководител на ревизията, е издадено Уведомление №Р-22220219000992-РУС-001 /03.09.2019 г., връчено на 04.09.2019 г., за продължаване на срока за подаване на възражение и представяне на доказателства по РД, считано до 04.10.2019 г.

Ревизираният субект е упражнил правото си по чл. 117, ал. 5 от ДОПК и срещу издадения РД е постъпило писмено Възражение с вх. №53-00-863#10/04.10.2019. Възраженията са преценени с РА като неоснователни.

Ревизията приключва с РА №Р-22220219000992-091 -001/15.10.2019 г., издаден от В. А. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията, и П. Т. П., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен на 29.10.2019 г.

Като краен резултат от проведеното ревизионно производство на дружеството са установени задължения за довносяне общо в размер на 51 679,60 лв., в т.ч., както следва: ДДС в размер на 43 600,00 лв. и лихви в размер на 8 079,64 лв.

Ревизията е първа по ред за посочения вид задължение и периоди.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган в съответствие с изискванията на чл.119 ал.2 и чл.118 ал.2 от ДОПК и приетите по делото Заповед № РД-01-803/07.06.2017г. на Директора на ТД –НАП С., с която са определени служителите, които да изпълняват функции на компетентен орган по чл.112 л.2, т.1 и чл.119 ал.2 от ДОПК. Решение № 640/21.04.2020г. също е издадено от компетентен орган -директора на дирекция „ОДОП“ – С.. От това следва изводът, че първоначалната и последващите ЗИЗВР са издадени от компетентен за целта орган на приходната администрация, както и че ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила за извършването на ревизията. Спазен е и срокът за издаване на РА и на РД.

Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения- такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице в хода на ревизионното производство, актът е съобразен със закона, издаден е в съответната форма и съдържа необходимите реквизити. Неоснователни са възраженията на процесуалния представител на жалбоподателя, че органите по приходите не са се съобразили с направените възражения и представените от жалбоподателя доказателства, въз основа на които са направили погрешни правни изводи. Ревизиращия екип е изследвал всички факти и обстоятелства, които са от значение за доказаване на реалността на предоставената услуга, както и обективната възможност на доставчика да я извърши. Подробно са анализирани всички представени от жалбоподателя писмени доказателства, включително,такъв анализ е извършен и от решаващия орган.

В хода на съдебното производство са представени от ответника и писмени доказателства за наличие на валиден електронен подпис по смисъла на чл.24 от ЗЕДЕП, въз основа на които се установява, че към датата на възлагане на ревизията, както и към датата на издаване на ревизионния акт, издателите на ревизионния акт са притежавали валиден електронен подпис, което свидетелства за валидно издадени електронни документи- ЗВР, РД и РА.

През ревизирия период основната дейност на [фирма] е търговия с професионална и домакинска посуда и продажба на недвижими имоти, включително по издирване на имоти от собственици в отделни населени места на страната, подходящи за заявени нужди от чуждестранни търговски вериги като [фирма], [фирма], „Т М.“ с цел изграждане на търговски обекти.

По делото няма спор от фактическа страна, а това се установява и от представената от ответника административна преписка по издадения РА, че жалбоподателят е регистриран по ЗДДС, вкл. и за периода на ревизията, който има право след извършена облагаема доставка, да му бъде приспаднат данъчен кредит, тъй като извършва независима икономическа дейност на територията на България, без значение от целите и резултатите от тази дейност. Безспорно е установено също така и че доставчиците [фирма], „Б. БГ“ и [фирма], с които жалбоподателят е сключил договори за доставки по процесните фактури, също се данъчно регистрирани лица по ЗДДС, за данъчните периоди, през които са издавали данъчни фактури.

1. За данъчните периоди м. 10.2017 г. и м. 11.2017 г. е отказан данъчен кредит общо в

размер на 13 800,00 лв. по фактури, издадени от [фирма]: фактура №10...033 от 30.10.2017 г. с данъчна основа/ДО/ в размер на 40 000,00 лв. и ДДС в размер на 8 000,00 лв., с предмет - авансово плащане по договор за покупко-продажба на имот и фактура №30.. 035/27.11.2017 г. с ДО 29 000,00 лв. и ДДС, - 5 800,00 лв., с предмет - авансово плащане по договор за покупко-продажба на имот в [населено място] бряг. Спорните 2 фактури са декларираны от доставчика в подадени от него дневници за продажби и СД за ДДС. В регистрите по ЗДДС няма декларираны издавани към жалбоподателя други фактури, кредитни известия /КИ/ и окончателни фактури за финализиране на сделките във връзка с процесиите аванси.

По сведения на пълномощник на дружеството, предоставени в хода на ревизията, последният е заявил, че дейността се извършва лично от управителя, не знае къде е офисът на дружеството, както и кой е ангажиран със счетоводството му. Управителят Р. В. М. ЕГН [ЕГН] е работил в [община] на нискоквалифицирана длъжност - чистач на улици. Дружеството няма деклариран търговски обект - офис, склад или друг вид търговски обект.

Представено е копие на предварителен договор за покупко –продажба на недвижим имот, сключен между жалбоподателя и [фирма]. Съгласно договора [фирма] възнамерява да закупи имот в [населено място] бряг, [улица], представляващ поземлен имот с идентификатор 80501.801.157., с площ от 4 154 кв. м. Купувачът има инвестиционен интерес и възнамерява да реализира в рамките на имота търговски обект - супермаркет за хранителни и нехранителни стоки от веригата Т - М., при ситуация и параметри съгласно Приложение № 1.

Предметът на предварителния договор /съгласно чл. 1/ е следния: продавачът и купувачът се задължават да сключат окончателен договор във формата на нотариален акт /НА/, по силата на който продавачът да прехвърли възмездно в полза на купувача, а купувачът да придобие правото на собственост върху описания имот. По силата на чл. 2.1. страните договарят обща продажна цена за имота в размер на 400 000,00 лв. /без ДДС/, която е окончателна и не подлежи на промяна, независимо от евентуална промяна, в икономическите условия. Договорено е цената да се плати на 2 части авансово плащане по сметка на продавача и сума в размер на 331 000,00 лв./без ДДС/, която ще бъде заплатена от купувача по „специална сметка под условие“ /доверителна сметка/, открита при избран от купувача нотариус, като за целта страните ще подпишат пред нотариуса отделен договор за доверителна сметка 10 дни преди сделката. Сумата ще бъде платена от купувача по доверителната сметка в срок от 3 дни преди определената от страните дата за подписване на окончателния договор.

По силата на чл. 4 от предварителния договор, същият се сключва със срок до 30.10.2018 г., в който следва да бъде сключен и окончателният договор. В този срок следва да бъде доказано изпълнението на всички условия по т. 3.1. и да са осигурени документите, доказващи изпълнението им. В случай, че условията по т. 3.1. не са приключили в срока на предварителния договор по т. 4.1., срокът по т. 4.1. се счита за автоматично продължен до 30 дни, след приключване на последната административна процедура. В този случай окончателният договор следва да се сключи в срок най-късно до 14 работни дни от изтичане срока по предходното изречение.

Съгласно чл. 6.9. от предварителния договор, в случай, че страните не сключат окончателен договор поради виновно неизпълнение на задължения на продавача или негово поведение, което води до невъзможност за сключване на което и да е от условията, или ако се окаже, че някоя от декларациите, предоставени от продавача, е с

невярно съдържание и/или в случай, че е налице безпричинен отказ от страна на продавача да сключат окончателния договор, продавачът дължи на купувача неустойка в размер на 50 000 евро.

От органите по приходите е констатирано, че към момента на ревизията няма извършена покупко-продажба на имота и няма издаден нотариален акт.

Относно извършено плащане по фактурите, според дадените в придружителното писмо писмени обяснения от доставчика, съгласно клаузите в договора е получено авансово плащане по фактурите по банков път по сметка на [фирма], като плащанията са извършени през месец януари 2018г. За плащанията по фактурите са представени банкови извлечения за 4 парични превода, възлизащи на обща стойност 82 800,00 лв., извършени през м. 01.2018 г., които съответстват по дати и размер на посочените данни от доставчика за получени авансови преводи по банков път. Констатирано е, че наредител на паричните суми към доставчика е [фирма] с ЕИК[ЕИК], чийто управител, считано от 17.12.2008г., е Х. В. И., който е управител и на ревизираното дружество. Едноличен собственик на капитала/Е./ на [фирма], считано от 05.08.2010 г. до 29.06.2017 г., е [фирма], след което Е. е управителят - физическото лице Х. В. И.. Поради блокирани банкови сметки на [фирма] между жалбоподателят /доверител/ и [фирма] /довереник/ е сключен договор за поръчка от 01.08.2017 г. за извършване на плащания по банков път или в брой на посочени от доверителя юридически и физически лица. Констатирано е, че в договора не се съдържа клауза, в която да е уговорено възнаграждение за изпълнение на възложените разплащателни услуги. В РА е отбелязано, че сметките на жалбоподателя са били запорирани от НАП.

2. За данъчен период м. 09.2017г. с РА е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 8 000,00 лв. по фактура №60.. 053/29.09.2017 г. с ДО в размер на 40 000,00 лв. и начислен ДДС 8 000,00 лв., с предмет аванс по договор за проучване на недвижим имот [населено място], издадена от [фирма]. Управителят на доставчика е заявил, че дейността на дружеството се извършва лично от него. Същият е с начално образование. При проверка в ПП V. 14 е установено, че спорната фактура е декларирана от доставчика в подадени от него дневник за продажбите и СД за ДДС.

Представено е копие на фактурата и договор за проучване на недвижим имот в [населено място] от 03.05.2017г., сключен между жалбоподателя и [фирма]. Съгласно договора страните са се споразумели във връзка с инвестиционно намерение за покупка на недвижим имот с параметри, описани в чл. 2: Поземлен имот 00357.5358.321, област С., [населено място], [улица], с площ 2 960 кв. м., със сграда 00357.5358.321.1, със застроена площ 546 кв. м., от изпълнителя да бъдат извършени правни и фактически действия, описани в 7 отделни точки по чл. 1. Възложените дейности по договора са: проверка на собствеността и статута на имота; организиране на проучване на законосъобразни възможности за застрояване, съгласно зададени параметри от възложителя; избор и преговори с оторизирана фирма за изготвянето и процедирането на ПУП-ПРЗ, с която възложителят да сключи договор при най-добри условия, с цел промяна на регулационните линии на имота и съвпадане с уличната регулация и параметри на УПИ, както и уреждане на сметки по регулация; лично или чрез трето лице осъществяване на контакт и посредничество в отношенията на възложителя със собствениците на имота, с цел закупуването му; осигуряване на необходимите документи за извършване на правен анализ на имотите; проучване на възможностите за издаване на транспортно решение за организация на движението

съгласно приложение 4 към договора; избор на лицензиран оценител и възлагане на направата на оценка на имота и съществуващите сгради.

Според условията по чл. 3 от договора изпълнителят се задължава да предостави всички необходими документи за подготовянето на оферта и офертна цена на възложителя, с цел сключването на предварителен договор за покупко-продажба на гореописания имот между [фирма] и [фирма].

По силата на чл. 4 от договора, същият се сключва за срок от 24 месеца, считано от датата на подписването му.

Стойността на изпълнение на поръчката /съгласно чл. 5/ е в размер на 120 000,00 лв. /без ДДС/. Договорено е /в чл. 6/ авансово плащане в размер на 40 000,00 лв. /без ДДС/ след издаване на фактура и срок на плащане до 31.12.2017 г. Плащането по договора е дължимо по банкова сметка, допълнително посочена от изпълнителя, след предоставянето на съответната фактура и подписан приемо-предавателен протокол за извършената работа. Органите по приходите са констатирани, че към момента на ревизията няма издаден и представен приемо-предавателен протокол за свършена работа по договора. Представени са копия на скици и Акт за общинска собственост.

За плащане по фактурата е представен е договор от 20.12.2017 г. за погасяване на задължения на [фирма] към [фирма], тристранно подписан от Р. Г., в качеството му на управител на [фирма], и Х. В. И. - първо, в качеството му на управител на [фирма] и второ, в качеството му на физическо лице. Съгласно договора страните са се споразумели погасяването на изискуемите парични задължения на жалбоподателя към [фирма], които представляват неизплатени възнаграждения по договор за проучване от 03.5.2017 г. и възлизат в размер на 48 000,00 лв. /с включен ДДС/, да бъдат погасени при условията по чл. 65 от ЗЗД, чрез прехвърляне на правото на собственост върху 48 000 акции, с номинална стойност 1 лев всяка, съгласно временно удостоверение №30-5-19/05.09.2017 г., издадено от [фирма] с ЕИК 13091829 на Х. В. И. за притежавани от него 200 000 броя поименни акции с право на глас, всяка една с номинална стойност 1 лев. Представено е джиро с дата 20.12.2017 г. от Х. В. И. на временно удостоверение №30-5-19 от 05.09.2017г. за прехвърляне в полза на [фирма] с представляващ Р. Г., на 48 000 акции, с номинална стойност 1 лев всяка, от капитала на [фирма].

От органите по приходите е констатирано, че Х. В. И. е член на Съвета на директорите на, Д. - Г. "АД и съгласно временното удостоверение притежава 200 000 броя акции, всяка с номинал 1,00 лв., а капиталът на акционерното дружество е общо в размер на 32 302 600,00 лв., разпределен в 32 302 600,00 броя поименни акции, всяка с номинал 1,00 лв. /лист 104 от делото/ Основен предмет на дейност на акционерното дружество е научно-изследователска и развойна дейност. Дружеството не извършва дейност от 2007г., подава нулеви декларации по чл.92 от ЗКПО, в които декларира, че не извършва дейност.

Във връзка с изпълнение на възложената работа по сключения с процесния пряк доставчик договор от 03.05.2017 г. за проучване на имот, органите по приходите са констатирани, че няма издаден и представен приемо-предавателен

протокол за свършена работа. Процесният недвижим имот не е придобит.

3. За данъчните периоди м. 12.2017 г. и м. 01.2018 г. е отказан данъчен кредит общо в размер на 21 800,00 лв. по следните 2 фактури, издадени от [фирма]: фактура №282/21.12.2017 г. с ДО 80 000,00 лв. и ДДС 16 000,00 лв., с предмет - авансово плащане по предварителен договор за имот [населено място] и фактура №445/08.01.2018 г. с ДО 29 000,00 лв. и ДДС - 5 800,00 лв., с предмет - авансово плащане по предварителен договор. Спорните фактури са декларирани от доставчика в подадени от него дневници за продажби и СД за ДДС. В регистрите по ЗДДС няма декларирани издавани към жалбоподателя други фактури, кредитни известия и окончателни фактури за финализиране на сделките във връзка с процесите аванси.

Предварителният договор от 01.12.2017г., сключен с [фирма], касае инвестиционни намерения за придобиване на имот в [населено място], [улица], представляващ поземлен имот с идентификатор 68789.607.519, с площ 4 701 кв. м. и сграда с идентификатор 68789.607.519.1 със застроена площ 1 172,00 кв. м., собственост на [фирма] с ЕИК[ЕИК]. Договорената продажна цена на имота, която е окончателна и не подлежи на промяна, независимо от евентуална промяна в икономическите условия, е в размер на 960 000,00 лв. /с ДДС/. Договореният начин на плащане е на 2 части: авансово плащане в размер на 130 800,00 лв. /с ДДС/ и сума в размер на 829 200,00 лв. /с ДДС/, която ще бъде заплатена от купувача по „специална сметка под условие“ /доверителна сметка/, открита при избран от купувача нотариус, при подписване на окончателния договор и изповядване на сделката с нотариален акт.

По силата на чл. 4 от предварителния договор, същият се сключва със срок до 31.12.2018 г., в който срок следва да бъде сключен и окончателния договор. В този срок следва да бъде доказано изпълнението на всички условия по т. 3.1 и да са осигурени документите, доказващи изпълнението им. В случай, че условията по т. 3.1 не са приключили в срока на Предварителния договор по т. 4.1., срокът по т. 4.1. се счита за автоматично продължен до 90 дни, след приключване на последната административна процедура. В този случай Окончателният договор следва да се сключи в срок най-късно до 14 работни дни от изтичане срока по предходното изречение. Предвидена е неустойка в размер на 50 000,00 евро.

Относно авансовото плащане са налице аналогични обстоятелства и представени документи, подобно на договора с [фирма].

Приложен е договор от 29.01.2018г. за погасяване на задължение на [фирма] към [фирма], тристранно подписан от Б. Б., в качеството му на управител на [фирма], и Х. В. И. - първо, в качеството му на управител на [фирма] и второ, в качеството му на физическо лице. Съгласно договора страните са се споразумели погасяването на изискуемите парични задължения на жалбоподателя към [фирма], които представляват неизплатени възнаграждения по предварителен договор за продажба на недвижим имот от 01.12.2017 г. и възлизат в размер на 130 800,00 лв. / с включен ДДС/, да бъдат

погасени при условията по чл. 65 от ЗЗД чрез прехвърляне на правото на собственост върху 130 800 акции, с номинална стойност 1 лв. всяка, съгласно временно удостоверение №30-5-19/05.09.2017 г., издадено от [фирма] АД с ЕИК 13091829 на Х. В. И. за притежавани от него 200 000 броя поименни акции с право на глас, всяка една с номинална стойност 1 лев. Представено е джиро с дата 29.01.2018 г. от Х. В. И. на Временно удостоверение №30-5-19 от 05.09.2017г. за прехвърляне в полза на [фирма], с представляващ Б. Б., на 130 800 акции, с номинална стойност 1 лев всяка от капитала на [фирма].

Представени са незаверени копия на характеристики на имота, снимков материал и технически данни.

От органите по приходите са посочени, относими данни за статута на [фирма]. Аналогично на случая за договорено авансово плащане чрез джиросване на акции в полза на доставчика [фирма] и за авансите към [фирма] е констатирано, че не е представена книга на акционерите. В заключение е прието, че по процесните фактури за аванс не е доказано реално плащане.

Във връзка с изпълнение на възложената работа по сключения с процесния пряк доставчик предварителен договор от 01.12.2017 г. за покупка на имот, органите по приходите са констатирани, че няма издаден и представен приемо-предавателен протокол за свършена работа. Процесният недвижим имот не е придобит.

Установено е, че Б. К. 2017“ Е. има данъчни задължения в особено големи размери. През периода на издаване на фактурите, няма назначени на трудов и граждански договори лица. Няма подадени данъчни декларации по чл.92 от ЗКПО за 2017г.и 2018г., няма деклариранни търговски обекти. Управителя Б. К. Б., ЕГН [ЕГН] е работил на нискоквалифицирани длъжности като чистач на улици в [община] и в дирекция „Социално подпомагане“ като личен асистент. Пред органите по приходите е заявил, че не знае, че е собственик на фирма. Не му е известно името „Б. К. 2017“ Е.. Не се е занимавал с фирми, не разбира от търговска дейност. Спомня си, че преди две или три години, племенникът му - П. Ц. Б., му предложил да му помогне за ремонта на къщата му, като в замяна на това е поискал да се подпише на някакви документи , като му обяснил, че става въпрос за прехвърляне на автомобили. В гр. М. е подписал документи, но не ги е чел и не му е дадена такава възможност да се запознае какво подписва. Твърди, че не е подписвал фактури и не е извършвал търговска дейност изобщо. Не са му давани никакви документи за подпис, не е съхранявал документи на тази фирма.

Липсват доказателства, жалбоподателят [фирма], чрез управителя си Х. И. да е предоставял пълномощни на управителите на посочените 3 дружества преки доставчици, във връзка с възложената им услуга за проучване на статута на недвижимите имоти и съответно не е проверявал надеждността на доставчиците, както и обективната им възможност да изпълнят възложената им работа. Констатирано е също, че не е представена изисканата търговска кореспонденция, нито са дадени обяснения за критериите, при избор на

доставчиците.

В хода на съдебното производство е допусната до изслушване съдебно –счетоводна експертиза. Заключение е прието от съда и същото не е оспорено от страните.

Съгласно приетото заключение не са изпълнени счетоводните изисквания по отношение на счетоводното отразяване на издадените от доставчиците фактури - по отделно за: [фирма] с ЕИК[ЕИК] за имот в [населено място] бряг, [улица]; [фирма] с ЕИК[ЕИК] по отношение на имота в [населено място] - [улица] и [фирма] с ЕИК[ЕИК] за имота в [населено място] - УПИ 1173

Според вещото лице спорните фактури не документират конкретно изменение на активите и капиталите на предприятието, издаването им не е документално обосновано и те не документират реално извършена стопанска операция. По така представените и налични по делото документи не може да се характеризира вида на фактурираните доставки, тъй като във фактурите е посочено, че се касае за аванс, но такъв не е платен в съответните периоди на издаване на същите. Осчетоводяването на фактурите е направено така, че да изглежда като аванс, въпреки че например фактура № [ЕГН]/29.09.2017 г. е осчетоводена директно на разход.

Съдът изцяло споделя изводите на вещото лице, същите са обосновани въз основа на събрания доказателствен материал и извършен задълбочен анализ на сключените договори съответно от една страна между жалбоподателя, а от друга съответно : [фирма] с ЕИК[ЕИК] [фирма] с ЕИК[ЕИК] и [фирма] , както и на представената счетоводна документация.

В съдебно заседание е представен оригинал на книга на акционерите на [фирма], за който в същото заседание бе извършена констатация от съда, че е идентичен с представеното копие на извлечение от книгата на акционерите, приложена по делото. Констатацията, бе извършена в присъствието на вещото лице А., както и в присъствието на разпитаната свидетелка Н. И. С..

Според свидетелските показания на С., последната е направила записванията в книгата, същата е акционер, а съпругът ѝ е бил изпълнителен директор. Сочи, че дружествата Б. БГ“ Е. с ЕИК[ЕИК] и [фирма] са вписани като акционери в книгата на акционерите.

В същото съдебно заседание, проведено на 18.11.2021г., вещото лице допълни устно заключението си, като посочи, че книгата на акционерите не е номерирана и прошнурована, отделно от това, прави впечатление, че книгата е попълнена до определена страница, след това следват няколко празни страници и след тях са вписани временни удостоверения с № 30-5-15/05.09.2017г. и с № 30-5-19/05.09.2017г

Видно от съдържанието на временно удостоверение № 30-5-15/05.09.2017г., издадено от изпълнителния директор и председателя на съвета на директорите на [фирма], управителят на [фирма] в качеството си на физическо лице, притежава общ брой поименни акции – 117 000 всяка с номинал от 1 лев. Едновременно с това на същата дата 05.09.2017г. е издадено и друго временно

удостоверение с № 30-5-19/05.09.2017г., също подписано от изпълнителния директор на акционерното дружество и председателя на Съвета на директорите, в което е вписано, че общият брой на притежаваните поименни акции от Х. В. И. към 05.09.2017 г. е 200 000 бр., всяка с номинална стойност 1 лев, на обща стойност 200 000,00 лв. Тази констатация, съответства и на представения в хода на съдебното производство списък на акционерите.. / лист 199-200/

Съгласно джиро от дата 20.12.2017 г, следва да са джиросани 48 000 броя, на стойност 48 000,00 лв. в полза на [фирма] и съгласно джиро от дата 29.01.2018г. следва да са джиросани 130 800 бр., на стойност 130 800,00 лв. в полза на [фирма]. Следователно, по двете джира би трябвало да са прехвърлени общо 178 800 броя акции, на обща стойност 178 800,00 лв.

Отделно от това на гърба на листа на временно удостоверение № 30-5-15/05.09.2017г., / лист 209 от делото/ с джиро от 12.09.2017г. са прехвърлени 117000 акции всяка с номинална стойност от 1 лев от капитала на [фирма], на [фирма] с ЕИК[ЕИК] с представител П. В..

От тази констатация, следва, че Х. В. И. за периода от 12.09.2017г. до 29.01.2018г. е прехвърлил с посочените джира общо 295 800 броя акции с номинал 1 лев всяка. Едновременно с това, съгласно списък на акционерите на [фирма] /лист 199-200 от делото/, подписан от преброител свидетелката Н. С., към 05.07.2017г. Х. И. е притежавал 200 000 акции.

По делото не са представени писмени доказателства, кога и от кого Х. И. е придобил останалите акции, до броя акции, които е джиросал – а именно до 295 800 броя акции. Т.е. липсват доказателства, че физическото лице Х. В. И. е притежавал общо 295 800 броя акции от капитала на [фирма].

Спецификата на икономическата дейност предполага, че документите, които се съставят в отношенията между търговци, в преобладаващата си част са частни свидетелстващи или диспозитивни. Същите не се ползват с материална доказателствена сила досежно своето съдържание, с оглед на което преценката на тяхната вярност следва да се осъществи от съда въз основа на съвкупния анализ на всички относими доказателства.

Съобразно нормата на чл. 179 Търговския закон, указваща изчерпателно съдържанието и изискванията за водене на книгата за акционерите, по своята правна същност, същата представлява частен документ от категорията на така наречените свидетелстващи документи и като такъв тя се ползва с формална доказателствена сила, т. е. до доказване на противното книгата за акционерите установява единствено, че са вписани конкретни обстоятелства и че вписването е извършено от посоченото лице, но не и че същото е вярно. Акционерното дружество е обвързано от вписването в книгата за акционерите и е длъжно да счита за притежатели на акции от неговия капитал, именно лицата, вписани в книгата, като обвързването се отнася съответно и за броя на притежаваните от тези лица акции. С оглед на тези съждения, съдът констатира, че след направените вписвания в книгата на акционерите има подпис, но не би могло да се установи от кое име е положен. Видно от показанията на св.Н. С.,

същата твърди, че фактически е осъществявала вписванията в книгата, но липсва представено пълномощно от законния представител на дружеството, въз основа на което свидетелката е оправомощена да извършва вписвания в книгата на акционерите. Отделно от това, така както направи и констатации вещото лице, книгата на акционерите не е номерирана, вписванията не са последователни, а измежду тях има пропуснати празни страници. Предвид изложеното, съдът не би могъл да направи категоричен извод, че вписванията са верни и удостоверяват, реално настъпили факти и обстоятелства.

Относно отказаното право на приспадане на данъчен кредит следва да бъде посочено следното: процесните фактури, издадени на жалбоподателя от страна на 3-те търговски дружества – преки доставчици касаят авансово плащане по договори, които подробно са описани в настоящото решение.

Съгласно нормата на чл. 25, ал. 7 от ЗДДС, когато се касае за "аванс", единственото обстоятелство, при което се поражда изискуемост на данъка и корелативно свързаното с това право да се ползва данъчен кредит, е наличие на плащане на данъчната основа по съответната фактура. В случая обаче, жалбоподателят не е извършил пълно насрещно доказване за изпълнението на процесните договори, предвид необходимостта от преценка за наличие на последващо извършване на облагаема доставка на покупко – продажба на недвижимите имоти по смисъла на чл. 9 от ЗДДС във връзка с платените аванси. Целта на авансовото плащане е израз на намерението на страните по една доставка /независимо от нейния предмет/, доставката да бъде извършена. Плащането на аванс не е данъчно събитие по чл. 25, ал. 2, 3 и 4, но по силата на закона представлява юридически факт, който води до изискуемост на данъка. За да възникнат тези последици обаче е необходимо наличието на основание за извършване на това авансово плащане. Приспадането на данъчен кредит зависи от това дали плащането е свързано с реално осъществена облагаема доставка съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС. В тази връзка, разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 2 от ЗДДС касаеща авансово плащане, отново има предвид възникнало в последствие данъчно събитие по облагаема доставка. Фактурата издадена за авансово плащане не преклудира необходимостта от преценка за наличие на последващо извършване на облагаема доставка по смисъла на чл. 9 от ЗДДС. Доставката на стоки/услуги е факт от обективната действителност, настъпил в период, предхождащ момента на извършване на ревизията, поради което за наличието на същия следва да се съди по документите, съставени от страните по сделката, както и след установяването на определени обстоятелства, касаещи възможността /кадрова, техническа, документална и др. / на доставчика да осъществи доставката. В тази връзка следва да бъдат разгледани доказателствата за реалността на доставката. Изследването на фактическата възможност на доставчика да извърши възложеното му, изисква установяване на множество факти от обективната действителност, свързани с неговата стопанска дейност в цялост, нейното счетоводно отчитане по начин, който позволява да бъде извършен контрол от органите по приходите.

Органите по приходите основателно са констатирани, че липсват представени документи, удостоверяващи приемане и предаване на услуги между страните. От жалбоподателя е била изисквана, но не е представена търговска кореспонденция. Управителят на ревизираното дружество изрично е декларирал, че не са предоставяни пълномощия на управителите на дружествата - преки доставчици, нито са налице данни и за надлежно упълномощаване на трети лица. Установено е също, че в договорените срокове, не е налице финализиране на сделките, имотите не са придобити и няма издадени нотариални актове. Не е доказано доставчиците да разполагат с наети по трудови или извънтрудови договори лица, които реално да изпълняват договорените услуги.

От управителя на [фирма] е заявено, че не знае да е собственик на търговското дружество. За посоченото лице, както вече бе посочено, е установено, че е работило на нискоквалифицирани длъжности - чистач на улици и личен асистент.

Дейностите, за които Б. Б., като управител на [фирма], упълномощава Д. Х., са относими за възложените работи по договора от 03.05.2017 г. за проучване на недвижим имот [населено място], сключен с друг доставчик - [фирма], в подкрепа на извода за липса на реални доставки, валидиращи основанията за фактурираните спорни аванси, следва да се има предвид и следното: В представеното пълномощно от 01.12.2017г., издадено от Б. Б., управител на [фирма] на Д. И. Х., както е констатирал и решаващият орган, не са посочени данните по лични карти, както на пълномощника, така и на упълномощителя, като последният е посочен само с две имена. Липсва нотариална заверка на пълномощното. С оглед посочените непълни данни и липса на нотариална заверка, очевидно е, че изготвеното пълномощно обективно не би могло да послужи за надлежно упълномощаване за изпълнение на договорените услуги, особено що се касае до посочената в т. 5 дейност - да представлява управителя пред държавни институции и то във връзка със снабдяване с документи за собственост и покупко-продажба на недвижим имот. От жалбоподателя не са ангажирани писмени доказателства, съдържащи данни за действително извършени действия от сочените лица, като изготвяне на документи, подаване на такива пред съответни органи, платени такси, консумативи.

По делото отсъстват доказателства, относно образованието и квалификацията на пълномощника инж. Д. Х., като и относно неговия професионален опит и умения. Същевременно управителят на дружеството - доставчик отрича изобщо да е осъществявал търговска дейност и да може да извършва сделки. Не е налице е надлежно упълномощаване, нито данни за платено възнаграждение на сочения пълномощник от доставчика.

Подобни констатации са налице и относно [фирма], чийто пълномощник Д. Г. не знае къде е офисът на дружеството, не подписва никакви документи и е заявил, че дейността на дружеството се извършва само от неговия управител.

Управителят на [фирма] пък е представил собственоръчно написана

декларация, че е с начално образование и не е издавал пълномощни. Във връзка с твърденията за представено пълномощно на Н. Й. И., следва да се отбележи, че приложената към жалбата и цитирана в нея писмена информация от посоченото лице представлява само копие на първа страница, без подпис и заверка. Отделно, приложеното пълномощно за Н. И., не е заверено нотариално и не съдържа данни за ЕГН и лична карата на същата. Налице са същите пропуски, констатирани относно приложеното пълномощно за Д. Х..

Съдът изцяло споделя изводът на решаващият орган, че не може да се приеме, че управителите на [фирма] и [фирма] притежават в достатъчна степен необходимите познания, умения и опит от една страна, за да изпълнят всички дейности, възложени по договора с ревизираното дружество, и на следващо място да договорят и приемат доста сложен механизъм на плащане на договорената авансова сума чрез джиросване на акции. Д.-Г.“ АД е дружество, със значителен по размер капитал, а от 2007 г. т.е. в период повече от 10 години акционерното дружество декларира, че не извършва икономическа дейност, декларира нулеви приходи и разходи, респективно не генерира търговски печалби. Следователно, за акционерното дружество няма преки финансови показатели, които да дават индикация в краткосрочен план АД да генерира преки доходи от дивиденди за притежателите на акции. Това логически не съответства на икономическото съдържание на авансовото плащане като такава, целящо предварително да финансира текущите разходи за изпълнение на работите, поети като ангажимент по процесните договори. В този смисъл неоснователно в жалбата се твърди, че статутът на [фирма] е обстоятелство, което е неотнормимо към спора.

Доставчиците, които са дружества със задължения към бюджета, без капацитет да извършат реално възложените им работи, биха били незаконно финансирани, чрез неправомерно приспадане на данъчен кредит и генериране на допълнителни отрицателни финансови резултати. При условие, че ревизираното дружество, като възложител по посочените договори е напълно наясно с финансовите параметри, при които възлага изпълнението на тези сделки, основателно в РА е отбелязано наличието на данни, презумиращи знание от страна на жалбоподателя в организирането и документиране на поредица от сделки, несъвместими с логиката на независимите пазарни отношения между добросъвестни търговци.

Предвид изложеното, съдът намира, че неправомерно е приспадат от жалбоподателя данъчен кредит по ЗДДС по спорните доставки, за които не са представени убедителни доказателства, че същите са реално осъществени.

Издадените фактури не се основават на реални търговски взаимоотношения, а с тях се цели неправомерно генериране на данъчен кредит.

Съдът при изложените по –горе мотиви, приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при липса на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и при съответствие с материално –правните разпоредби и целта на

закона, поради което жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на делото разноски се дължат на ответника, които са своевременно поискани на основание чл.161 ал. 1 от ДОПК.

Съгласно чл.8 ал.1 т.4 от Наредба № 1 /2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения следва да бъде присъдено възнаграждение за юрисконсулт в размер на 2080,39 лв.

Водим от горното и на основание чл.160 ал.1, пр.1 и пр.4 от ДОПК, Административен съд София град, III-то отделение, 61 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление –гр.С., [улица], вх.Г, ет.3, представлявано от управителя Х. В. И. чрез адв.Г. М. –сътс съдебен адрес- [населено място], [улица], ет.1, офис 8А срещу Ревизионен акт № Р-22220219000992-091-001/15.10.2019 г., издаден от В. А. В. – орган, възложил ревизията и П. Т. П. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 64/21.04.2020 г. на директора на дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП, с който на дружеството са установени допълнителни задължения по ЗДДС общо в размер на 51 679,60 лв. в т.ч. ДДС - главница в размер на 43 600,00 лв. и лихви в размер на 8 079,64 лв.,

ОСЪЖДА Л.“ Е. с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление –гр.С., [улица], вх.Г, ет.3, представлявано от управителя Х. В. И. С да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно- осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП сумата от 2080,39 лева /две хиляди и осемдесет лева и тридесет и девет стотинки/ разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14- дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: